

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219207036
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1219207036.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej v spore žalobkyne: H. G. L., X. XX.XX.XXXX, L. X. XX, J., zastúpenej: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s. r. o., Záhradnícka 51, Bratislava, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, o zaplatenie 11.265,- eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 10. novembra 2021, č.k. 29C/90/2019-225, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej zamietajúcej časti m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 5.774,10 od 05.12.2019 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a vo zvyšnej zamietajúcej časti rozsudok potvrdzuje.

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvej inštancie žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia náhrady škody vo výške 11.265 eur a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 203 eur titulom bolestného a sumy 11.062 eur titulom sťaženia spoločenského uplatnenia s poukazom na poškodenie zdravia, ktoré utrpela dňa 23.07.2018 pri dopravnej nehode. Po právnej stránke vec posúdil podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 444 Občianskeho zákonníka, § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a dospel k záveru, že žalobkyňa v dostatočnej miere nepreukázala, že v žalobe uplatnený nárok na náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vznikol v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 23.07.2018, kedy došlo k poškodeniu zdravia žalobkyne, a preto žalobu zamietol. V predmetnom spore považoval za potrebné ustáliť, či uplatnená náhrada škody na zdraví žalobkyne vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 23.07.2018. Konštatoval, že podľa záverov znaleckého posudku č. 120/2018 predstavovala ťažká ujma na zdraví, ktorú žalobkyňa pri dopravnej nehode utrpela, ťažké pomliaždenie bedernej chrbtice a kompresívnu zlomeninu stavca L2 so znížením prednej časti najviac o 1/3. Vychádzajúc zo záverov predmetného znaleckého posudku dovodil, že práve tieto zranenia vznikli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou dňa 23.07.2018. Poukázal tiež na v trestnom konaní vyhotovený znalecký posudok č. 143/2020, ako dodatok k znaleckému posudku č. 120/2018, v ktorom znalec konštatoval, že žalobkyni nenáleží žiadne bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia. Uviedol, že od neexistencie trvalých následkov na zdraví žalobkyne, sťaženia spoločenského uplatnenia sa odvíjala aj skutková podstata trestného činu, ktorý spôsobil obvinený J. E. a samozrejme aj uložený trest. Z obsahu spisu vyplýva, že poškodenie stavca L5 (akékoľvek) nebolo u žalobkyne diagnostikované

bezprostredne po dopravnej nehode. Prvýkrát až v lekárskej správe rehabilitačného lekára zo dňa 06.11.2018, potom v lekárskom posudku zo dňa 05.11.2019 a nakoniec aj v znaleckom posudku č. 22/2021 z 20.05.2021. V poslednom znaleckom posudku znalec konštatoval, že poškodená okrem menej závažného úrazu - kompresívnej zlomeniny tela stavca L2 v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou utrpela s vysokou pravdepodobnosťou aj traumatické poškodenie medzistavcovej platničky L5/S1 a z tohto dôvodu mal za to, že hodnotenie bolestného by bolo vhodné doplniť aj o položku č. 108a - Poranenie medzistavcovej platničky pri súčasnej zlomenine stavca. Pri bodovom hodnotení trvalých následkov a sťaženia spoločenského uplatnenia znalec uviedol položku 254 - Vážne duševné poruchy po iných ťažkých poraneniach okrem poranenia hlavy v rozsahu 130 bodov a položku 304a - Ľahké poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice v rozsahu 190 bodov s 50 % navýšením - 95 bodov, čo predstavuje 285 bodov, spolu teda vo výške 415 bodov. Dospel k záveru, že zo žiadneho dôkazu nevyplýva príčinná súvislosť, poškodenia stavca L5 žalobkyne s dopravnou nehodou dňa 23.07.2018. V prípade znaleckého posudku č. 22/2021 ide o iné položky, a aj iné bodové ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia ako boli v predchádzajúcich posudkoch, iný nárok. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi žalobkyňou v žalobe uplatneným nárok na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia a dopravnou nehodou dňa 23.07.2018, a preto žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa z dôvodov, že súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces, súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Domáhala sa preto zrušenia rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že do jej procesných práv bolo zasiahnuté tým, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, nakoľko nespĺňa zákonom stanovené náležitosti. Mala zato, že súd nesprávne interpretoval výsledky znaleckého dokazovania vykonaného v predmetnej veci pokiaľ celú žalobu zamietol, teda aj v časti trvalých následkov, s poukazom na absenciu príčinnej súvislosti medzi poškodením stavca L5 a nehodovým dejom. Z vykonaného dokazovania jednoznačne rezultuje, že daná konklúzia súdu prvej inštancie nie je správna a odporuje skutočnému stavu veci. Zdôraznila, že existencia či neexistencia úrazového poškodenia stavca L5 v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou nie je relevantnou skutočnosťou z pohľadu náležitého, objektívneho a transparentného vyhodnotenia otázky dôvodnosti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Trvalé následky úrazu sa prejavujú poúrazovým obmedzením hybnosti chrbtice, pričom toto poškodenie zdravia je priamym následkom práve kompresívnej zlomeniny tela stavca L2, ktorá jej bola diagnostikovaná bezprostredne po dopravnej nehode, a nie poškodenia stavca L5, ako sa to mylne snaží navodiť prvoinštančný súd. Existencia trvalých následkov na jej zdraví v podobe obmedzenia hybnosti chrbtice ako priamy následok zranení utrpenej pri dopravnej nehode nesporne vyplýva zo záverov H.. Y., ako aj zo znaleckého skúmania znalca H.. L.. Poukázala na to, že z lekárskeho posudku H.. B. vyplýva, že rovnako považovala pri hodnotení trvalých následkov za medicínsky prijateľné akceptovania náhrady za položku číslo 340c - poúrazové obmedzenie hybnosti chrbtice stredne ťažké, a to bez ohľadu na verifikovanie dôvodnosti poškodenia stavca L5 v súvislosti s dopravnou nehodou. Akékoľvek pochybnosti o existencii poškodenia stavca L5 v dôsledku dopravnej nehody a priori nekreovali záver o nutnosti zamietnutia žaloby, keďže táto skutočnosť v konečnom dôsledku nemala žiadny vplyv na vyhodnotenie legitímnosti žaloby v časti trvalých následkov. Zdôraznila, že v predmetnom konaní boli zaobstarané tri posudky navzájom nezávislých medicínskych odborníkov, ktorí zhodne konštatovali existenciu trvalých následkov na zdraví žalobkyne v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Na podporu svojich tvrdení poukázala na obsah znaleckého posudku H.. L., ako aj lekárskeho posudku H.. Y. a na rozsiahlu zdravotnú dokumentáciu a mala za to, že bola preukázaná existencia príčinnej súvislosti medzi poškodením jej zdravia a dopravnou nehodou. Považovala za nesporné, že pred dopravnou nehodou neutrpela žiadne poškodenie zdravia, ktoré by mohlo byť následkom poškodenia stavca L5, vykonaným dokazovaním bolo spoľahlivo preukázané, že predmetné poškodenie kauzálné súvisí práve s dopravnou nehodou. Vytýkala súdu prvej inštancie, že nereflektoval na jednoznačné závery znaleckých posudkov o existencii úrazového poškodenia zdravia. Zdôraznila, že žalovaný relevantne nespochybnil opakovane pertraktované medicínske závery lekárov o existencii trvalých následkov na jej zdraví v priamej príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a nebol preto ani dôvod usudzovať, že v predmetnej veci absentuje príčinná súvislosť medzi uplatneným nárokom z titulu SSU a úrazovým dejom. Žalovaný neprodukoval v zmysle judikatúry žiaden dôkaz, ktorým by relevantne spochybnil skutkové tvrdenia o existencii ujmy na zdraví, ktorými odôvodňovala podanie žaloby. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva absurdný

záver, že v prípade, ak sa v konaní vykonaným dokazovaním preukáže dôvodnosť inej položky oproti žalobnému návrhu alebo dokonca aj medicínska prijateľnosť totožnej položky, avšak s odlišným stupňom poškodenia, súd žalobu zamietne. Z obsahu žalobného návrhu je nesporný jej úmysel urobiť predmetom konania nárok na náhradu škody na zdraví ako celok a domôcť sa uspokojenia svojho legitímneho nároku na odškodnenie bolestného a trvalých následkov ako celku, a to bez ohľadu na ich výslednú peňažnú hodnotu, ktorá sa mala ustáliť až vykonaným dokazovaním v predmetnom spore. Pri hodnotových záväzkoch nepredstavuje peňažné plnenie abstraktnú nominálnu hodnotu, ale surrogát inej hodnoty. Náhrada škody pritom predstavuje práve takýto hodnotový záväzok. Plnenie v peniazoch je totiž len surrogátom ujmy, ktorú poškodený utrpel a jeho výška zodpovedá hodnote tejto ujmy. Peňažná jednotka tu nie je elementom hodnoty obligácie, ale vyjadrovaťelom. Inými slovami nárok na náhradu škody nie je určený sumou, ňou je len vyjadrený. Ak sa domáhala podanou žalobou plnej náhrady škody, uplatnila si právo na takúto náhradu bez ohľadu na to, že sa žalovaná suma neskôr ukáže nižšia ako je skutočná hodnota výšky škody. Zdôraznila, že v prípade SSU dokonca aj znalec H.. L. diagnostikoval žalobkyni rovnaké poškodenie zdravia ako H.. Y., ktorého lekársky posudok bol medicínskym podkladom pre podanie žaloby, či H.. B. a jediný rozdiel bolo ustálenie rozsahu. Za takto nastoleného skutkového a právneho stavu, kedy nesporne rezultuje záver o legitímnosti a dôvodnosti právneho základu žalovaného nároku, považovala zamietnutie žaloby v celom rozsahu za prekvapivé, nesprávne, právne a argumentačne neutržateľné.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne poukázal na to, že súd prvej inštancie správne posúdil právne vec a dospel k prijateľnému právnenému rozhodnutiu. Upriamil pozornosť na znalecký posudok číslo 120/2018 a dodatok k znaleckému posudku číslo 143/2020, v zmysle ktorého poškodenej nenáleží žiadne bodové ohodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia. Namietal, že by bolo možné považovať rozhodnutie za prekvapivé či nesprávne práve vzhľadom na závery uvedených znaleckých posudkov. Navrhol preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolací súd rozsudkom zo dňa 10.05.2022 č.k. 8Co/33/2022-289 zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 5.774,10 eur a vo zvyšnej časti rozsudok potvrdil. Pokiaľ ide o bolestné za poškodenie (posun) stavca L5 odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi týmto poškodením zdravia a dopravnou nehodou. Za dôvodné považoval odvolanie v časti uplatnenia nároku za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.774,10 eur. Pokiaľ išlo o uplatňované úroky z omeškania konštatoval, že poškodenému vznikne nárok na úroky z omeškania v súlade s ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. len v prípade nesplnenia povinnosti uvedenej v ust. § 11 ods. 6 cit. zákona. Vzhľadom na to, že v danej veci žalovaný v trojmesačnej lehote od výzvy žalobkyne zo dňa 15.11.2019 splnil listom zo dňa 4.2.2019 podmienku v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ citovaného zákona, a to do troch mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov odmietnutia poskytnúť mu plnenie, nevznikla mu povinnosť žalobkyni zaplatiť úroky z omeškania v zmysle 11 ods. 8 citovaného zákona (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, sp. zn. 1Cdo/2012/2017).

5. Uznesením sp. zn. 4Cdo/146/2022 zo dňa 30.11.2022 Najvyšší súd SR rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/33/2022 z 10. mája 2022 zrušil vo výroku, ktorým vo zvyšku potvrdil zamietajúcu časť rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj vo výroku o trovách konania. Poukázal na to, že z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu vyplýva, že výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. sa najvyšší súd (opakovane) zaoberal vo svojich skorších rozhodnutiach sp. zn. 1Cdo/225/2021 z 27. apríla 2022, sp. zn. 2Cdo/306/2021 z 25. apríla 2022 a sp. zn. 4Cdo/99/2022 z 20. júla 2022, v ktorých tam konajúce senáty dospeli k záveru, "poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poisťovej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výpláte žiadanej náhrady skutočne došlo". Správnosť predmetného záveru pri zohľadnení systematickej a teleologickej metódy výkladu ustanovení § 11 ods. 6 až 8 Zákona o povinnom zmluvnom poistení potvrdil Ústavný súd Slovenskej republiky už vo svojich skorších nálezoch, sp. zn. III. ÚS 214/2020 zo 14. októbra 2021 a sp. zn. III. ÚS 309/2020 zo 14. októbra 2021, ktoré predchádzali spomínaným rozhodnutiam najvyššieho súdu. Pri aplikácii vyššie uvedeného právneho názoru najvyššieho súdu na posudzovaný prípad dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je dôvodné. Poukázal na to, že z citovaného nálezu

ústavného súdu ale vyplýva, že trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poisťného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona č. 381/2001 Z.z. má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poisťnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vzniknutej z ublíženia na zdraví. Tým, že odvolací súd zvolil výklad príslušných právnych noriem v rozpore s ich účelom a zmyslom, porušili právo žalobkyne na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

6. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v rozsahu jeho zrušenia dovolacím súdom (v rozsahu zrušenia potvrdenia zvyšnej zamietajúcej časti rozsudku súdu prvej inštancia) a v medziach záverov dovolacieho súdu, ktorými je viazaný.

7. Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.

8. Podľa § 5 ods.1, 2 cit. zákona pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

9. V preskúmvanej veci si žalobkyňa uplatňuje na základe lekárskeho posudku zo dňa 5.11.2019, ktorý vypracoval jej ošetrojúci lekár H.. Z. Y., J., bolestné vo výške 203 eur za 10 bodov, ktorými bola ohodnotená položka 109 - R.R..

10. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v súvislosti s poškodeniami zdravia žalobkyne bol v trestnom konaní vypracovaný H.. Z. znalecký posudok č. 120/2018, podľa záverov ktorého (s odvolaním sa na prepúšťiaciu správu zo dňa 27.7.2018 a správu H.. D. zo dňa 24.8.2018) žalobkyňa utrpela následkom dopravnej nehody kompresívnu zlomeninu L2 s tým, že pravdepodobne uvedené zranenie nezanechá trvalé následky, čo je však možné ohodnotiť až po roku. Na svojom znaleckom posudku znalec zotrval aj v jeho dodatku č. 143/2020 zo dňa 11.9.2020 s tým, že zranenie nezanechá trvalé následky, a preto v súvislosti s poškodením stavca L2 nepriznal žiadne bodové ohodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia, keď hybnosť v oblasti bedrovej chrbtice je v norme a žalobkyňa udáva iba subjektívne obtiaže, ktoré sa nedajú objektívizovať.

11. Z obsahu spisu vyplýva, že po vyšetreniach žalobkyne v dňoch 24.8.2018, 7.9.2018, 17.9.2018, 25.9.2018, 15.10.2018 sa objavilo poškodenie stavca L5 (posun) prvýkrát pri vyšetrení dňa 6.11.2018 a následne bolo zaznamenané aj v správach zo dňa 19.11.2018, 23.11.2018, 3.3.2019, 22.3.2019. Posudková lekárka H.. B. neodporučila uhradiť položku 109 - R., keď pórúrazový posun stavca L5 nemala žalobkyňa diagnostikovaný CT vyšetrením bezprostredne po úraze, ale až dodatočne röntgenom. Lekárka zároveň odporučila odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa položky 304 v súvislosti s poškodením stavca L2, a to bez navýšenia o 1/2.

12. Znalec H.N.. L. v znaleckom posudku č. 22/2021 zo dňa 20.5.2021 odporučil ohodnotenie bolestného doplniť o novú položku - 108a - poranenie medzistavcovej platničky pri súčasnej zlomenine stavca - 60 bodov a za toto poškodenie v kombinácii s kompresívnou zlomeninou tela stavca L2 odporučil priznať náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia v rozsahu 285 bodov (základné ohodnotenie 190 bodov zvýšených o 95 bodov).

13. Pokiaľ ide o bolestné za poškodenie (posun) stavca L5 odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nepreukázaní príčinnej súvislosti medzi týmto poškodením zdravia a dopravnou nehodou. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, toto poškodenie nebolo zistené znaleckým posudkom vyhotoveným v trestnom konaní č. 120/2018; a ani v dodatku k tomuto znaleckému posudku č. 143/2020, hoci vtedy už lekárske správy, ktoré konštatovali aj poškodenie stavca L5, boli k dispozícii. Napokon ani v trestnom konaní nebola obvinenému kladená za vinu ťažká ujma na zdraví v súvislosti s poškodením stavca L5.

14. Poškodenie stavca L5 nebolo zistené prvotným CT vyšetrením a bolo zaznamenané v lekárskejších správach s odstupom 4 mesiacov po dopravnej nehode, a preto v konaní vznikli pochybnosti, či toto

poškodenie vzniklo ako následok dopravnej nehody. Bolo preto na žalobkyni preukázať existenciu príčinnej súvislosti tohto poškodenia jej zdravia s dopravnou nehodou. Za týmto účelom žalobkyňa predložila znalecký posudok č. 22/2021, ktorým bolo zistené iné poškodenie zdravia (poranenie medzistavcovej platničky pri súčasnej zlomenine tela stavca), než za aké si žalobkyňa v žalobe náhradu za bolesť uplatňovala. Správne preto súd prvej inštancie vyvodil, že ani týmto dôkazom žalobkyňa nepreukázala príčinnú súvislosť medzi poškodením stavca L5 a dopravnou nehodou dňa 23.07.2018. V tejto zamietajúcej časti preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

15. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

16. Podľa § 11 ods. 7 cit. zákona, poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

17. Podľa § 11 ods. 8 cit. zákona, ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

18. S poukazom na rozhodovaciu prax dovolacieho súdu zaoberajúcu sa výkladom omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozhodnutia sp. zn. 1Cdo/225/2021 z 27. apríla 2022, sp. zn. 2Cdo/306/2021 z 25. apríla 2022 a sp. zn. 4Cdo/99/2022 z 20. júla 2022), z ktorej vyplýva, že "poisťovňa bola poškodeným priamo žalovaná, a preto sa na priznanie úroku z omeškania vzťahujú ustanovenia, podľa ktorých sa poisťovňa dostáva do omeškania bezprostredne po tom, ako si poškodený u nej uplatní svoj priamy nárok na náhradu škody s tým rozdielom, že na úrok z omeškania nemá nárok za obdobie troch mesiacov na šetrenie poistnej udalosti a 15 dní na výplatu, ak k výplате žiadanej náhrady skutočne došlo", ako i s poukazom na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR (III. ÚS 214/2020, III. ÚS 309/2020), z ktorej vyplýva, že trojmesačná zákonná lehota na vybavenie poistného plnenia a na to nadväzujúca 15-dňová lehota na plnenie podľa zákona č. 381/2001 Z.z. má svoje opodstatnenie v záujme dôsledného vyšetrenia poistnej udalosti, no nepredstavuje žiadnu liberáciu škodcu od platenia príslušenstva pohľadávky (úrokov z omeškania; § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka) vzniknutej z ublíženia na zdraví, dospel odvolací súd k záveru, že nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z omeškania z priznanej náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 5.774,10 eur je dôvodný. Žalovaný sa dostal s plnením peňažnej náhrady do omeškania dňom nasledujúcim po doručení oznámenia o likvidácii poistnej udalosti 04.12.2019. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie vo zvyšnej zamietajúcej časti zmenil podľa § 388 C.s.p. a priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 05.12.2019 do zaplatenia zo sumy 5.774,10 eur. V časti, v ktorej si žalobkyňa uplatňovala titulom náhrady na sťaženie spoločenského uplatnenia sumu 11.062 eur odvolací súd zamietnutie žaloby v sume nad rozsah 5.774,10 eur potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

19. O nároku na náhradu trov (celého) konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 2 C.s.p. S ohľadom na to, že každá zo strán mala v konaní čiastočný úspech, nepriznal žiadnej z nich právo na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).